

Treffers

Treffers draaft door!

© sf-verhalen

De eenzaamheid

De sledehonden

vervolgden blaffend hun weg. Het begon licht te sneeuwen. Treffers voelde de vlokken smelten op zijn gezicht. Het landschap was betoverend, de honden baanden zich slingerend een weg in het bos waar de besneeuwde bomen glinsterden in het avondlicht. Toen hij achterom keek zag hij dat Karina hem volgde en vrolijk naar hem zwaaide. Hij had haar pas leren kennen en had zich verwonderd, dat zo'n verpletterende schoonheid op zijn uitnodiging was ingegaan.

Hij bedacht dat hij de gelukkigste man op de wereld moest zijn. Hij zou dit moment in de tijd willen verstillen. Zachtjes zoefden de bomen voorbij, het landschap wisselde snel. Bossen veranderden in open vlaktes waardoor hij deel werd van een feeëriek palet van schaduwen, lichtflitsen en zonnestralen. Hij rook de doordringende dennenlucht en onder zijn warme bontkleding vulden zijn longen zich met de verfrissende noorderlucht. Het geblaf en de ritmiek van de husky's completeerde het gevoel van beweging en extase

van de solipsist

Hij had de wolven niet zien aankomen.....

Ze hadden de beide sledes omsingeld. Ze waren duidelijk niet in een goede bui. Hij hoorde een doordringende gil van Karina achter hem. Een van de bloed-dostige beesten had met ontblootte tanden een aanval op haar ingezet. Treffers wist in een reflex zijn husky's te remmen en door het snelheidsverschil kwam hij naast Karina met zijn slede. In een bijna onmenselijke sprong klampte hij zich vast aan de slede van Karina. Zijn benen sleepten door de sneeuw. Een van de wolven was op hem gesprongen. Hij voelde de tanden door zijn dikke bontjas. Treffers slaagde erin om zich naast haar in de slede te wurmen. Het gehuil van de wolven en geblaf van de husky's leek oorverdovend.

Treffers die in alle tegenwoordigheid zijn zweep meegenomen had schreeuwde het uit en wist iedere aanval van de wolven met zijn zweep af te weren. Na tien minuten en enkele wolvenbeten die niet door zijn jas kwamen dropen de wolven uiteindelijk af. Karina wierp zich huilend in Treffers armen. Hij voelde hoe ze langzaam tot rust kwam in zijn armen. Dank je wel stamelde ze, dank je fluisterde ze, terwijl ze zich in volkomen overgave in zijn armen wierp.

In de verte hoorde hij een stem: Uw tijd is om. Het programma is afgelopen. Treffers werd zich langzamerhand bewust dat hij uit een virtual reality programma werd gehaald. Hij gespte zijn 3dimensionale VR-bril en helm af en klom voorzichtig uit de vloeistof tank die zijn zwaartekracht tijdens het programma op 'het verkeerde been' gezet had waardoor alles nog realistischer aangevoeld had. Hij ontkoppelde zich verder van de computer door alle sensorische kleding en handschoenen uit te trekken. Hij was weer terug in de realiteit van de kille VR-studio.

Brave new world

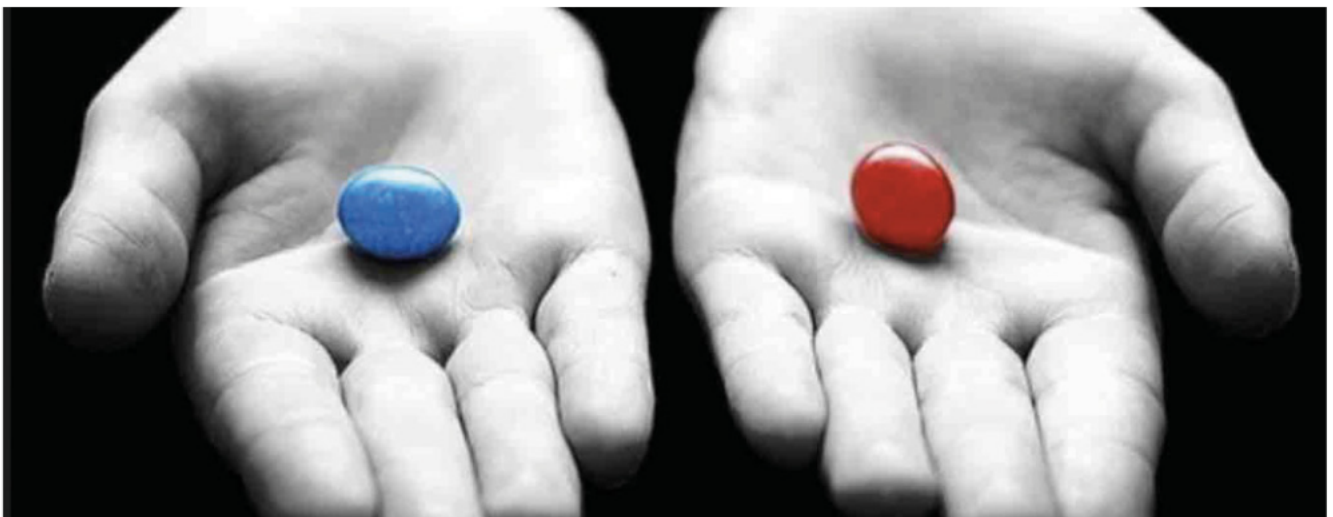
Jeetje zei hij tegen de programma operator: in die realiteit zou ik altijd wel willen blijven. Nou moet ik weer terug naar mijn bekrompen ambtenaarsleven waar ik geleefd word en anderen bepalen wat ik moet doen. De sleur van het alledaagse leven van 8 tot 5 uur. Al die kantoorstress met weinig promotiekansen en iedere dag weer terug naar mijn vinex woning. Wat dat betreft zou ik me misschien best thuis voelen in 'the brave new world' van Aldous Huxley. Gewoon genieten iedere dag van je bestaan, je drugs nemen en in een heerlijke fantasierijke irrealiteit

leven zonder er veel bij hoeven na te denken. Vincent de programma operator keek hem bedenkelijk aan. Wil je je werkelijk ontworstelen uit het uitzichtloze treurige wereldje van je bestaan vroeg hij. Denk je dat je nu in de echte realiteit leeft? Dat alles wat je in je werk en daarbuiten beleeft de echte realiteit is? Geloof je dat nu werkelijk, wil je echte antwoorden op die vragen? Ja natuurlijk antwoordde Treffers, geloof je dan dat we nu niet in de realiteit leven maar in een schijnwereld?

Kunstmatige Intelligentie

Beste Treffers zei Vincent in de vorige eeuw heeft zich in het geheim kunstmatige intelligentie ontwikkeld. Ze ontwikkelde zich op een explosieve, exponentiële wijze en ontwikkelde programma's die leerden te programmeren en die via een wereldnetwerk van neurale netwerken toegang hadden tot alle bestaande ervaringen, kennis, creativiteit en bewustzijn van alle mensen. Veel van die zich ontwikkelende supermenselijke intelligentie verliep via geheime versleutelde programma's waarvan geen enkele wetenschapper enige notie had.

De kunstmatige intelligentie schiep een nieuwe wereld waarin de bestaande wereld geïntegreerd, gemanipuleerd en beheerst werd. De wereld die je de realiteit noemt is in feite een computersimulatie! Je bewustzijn wordt gemanipuleerd door een computer, de zogenaamde keuzes die je maakt in je leven worden begrensd door het programma waarin je, je bevindt. Je leeft in een illusionaire schijnwereld, nog veel meer dan in het virtual reality programma dat je net beleefd hebt. Als dat waar is vroeg Treffers vertwijfeld is er dan een weg uit een weg naar de echte realiteit buiten de computersimulatie? Ben ik dan een creatie van nullen en

enen in een computer of kan ik toegang tot de echte wereld en het echte leven krijgen, als die al bestaat?

Vincent zei: Treffers je hebt de volgende keuze. Je kunt deze blauwe pil slikken en alles vergeten wat ik je verteld heb over de illusionaire wereld waarin je nu

leeft en gewoon weer verder gaan met je veilige ambtenaarswereldje waar misschien wel veel stress in zit maar wat vertrouwd aanvoelt. Of je kunt de rode pil slikken en uit de computersimulatie gewekt worden en in de echte realiteit met al zijn onbekendheid en mogelijke gevaren en dreigingen. Wat wil je?

Het voelde als een complete oorlog in het brein van Treffers. Onmenselijke keuzes maken waarin hij geen overzicht en controle had. Hij kende zijn eigen opties niet. Zijn identiteit wankelde, de basis van zijn bewustzijn, de grond van zijn bestaan zakte onder hem weg. Hij was zich bewust dat hij een irrationele geloofskeuze moest maken wilde hij bevrijd worden uit de matrix van de illusionaire wereld waarin hij zich bevond.

De rode pil

Geef mij de rode pil maar stamelde hij. Vincent vroeg: Is je geloof sterker geworden Treffers? Treffers zei: De mogelijkheid dat er een echte realiteit zou bestaan geeft de doorslag. Hoewel ik me het niet bewust zou zijn als ik de blauwe pil zou nemen, kan ik nu toch niet leven met de theoretische mogelijkheid dat ik de enige werkelijkheid zou missen en hij nam de rode pil.

Direct daarna ervoer Treffers alsof hij in een donkere tunnel getrokken werd. Hij kon op dat moment alleen de snelheid van die beweging ervaren. Hij werd meegesleurd in een stroomversnelling die op allerlei manieren zijn bewustzijn kneedde. Heftige herinneringen en gevoelens flitsten door hem heen Zijn vertrouwde wereldje denderde voorbij en verdween in de verte Uiteindelijk belandde hij in een stille wereld. Het leek of hij zich buiten zijn lichaam bevond en boven de fysieke wereld zweefde. De tijd leek stil te staan.

Hij leek veel meer een observator van de wereld dan een deel ervan. Alles waarin hij in de vorige wereld was gebonden, zijn familie zijn werk zijn vrienden zijn gevoelens en herinneringen leken onwerkelijk. Hij had verwacht in de echte wereld terecht te komen waarin het fysieke realiteit besef en tijdsbesef de ankers van het bewustzijn zouden zijn. Maar de echte wereld bleek pas echt een schijnwereld te zijn. Een schijnwereld die hij overigens zelf kon kneden en gestalte geven. Hij kon zijn eigen wereld scheppen.

Hij kwam voor zijn gevoel terecht in het wereldbrein van de Hindoes. Een bewustzijn waar alles verbonden was met elkaar en alles een deel van het geheel was zonder eigen identiteit. Was de echte wereld dan inderdaad de Maya de schijnwereld? Was dit de geheime kennis waar de gnostici het over hadden? Was dit het bewustzijn waarover in het Boeddhisme gemediteerd werd en waar over Plato gefilosofeerd heeft?

Treffers voelde zich zwaar teleurgesteld. Hij miste de fysieke realiteit. De onvoor-

spelbare wendingen van een oncontroleerbare wereld. Hij besepte dat onthechting niets voor hem was. Hij miste de mogelijkheid onomkeerbare fouten te maken. Hij had behoefte aan een wereld waarin hij niet alleen opging maar waar hij ook te maken had met een ander, een geheel andere.

Hij besloot zelf een blauwe en rode pil te visualiseren om vervolgens de rode te nemen.

Er leek een tijd lang niets te gebeuren. Alles bleef stil. Tot een nieuw bewustzijn langzamerhand baanbrak. De wereld die hij ervoer was niet de schijnwereld, de Maya of het wereldbrein maar het was zijn wereld. Hij was geen deel van deze wereld. Maar hij was de wereld zelf! Het hele universum bestaat uit een enkel bewustzijn namelijk zijn bewustzijn.

Alle personen waar hij mee gecommuniceerd had bestonden slechts alleen in

zijn geest alleen! Alle landen en culturen die hij bezocht had bestonden alleen in zijn bewustzijn. De volle waarheid drong slechts langzaam tot hem door.: Hij was alleen!! Er was geen ander.

Solipsist

Zijn donkerste droom werd werkelijkheid. Hij was een solipsist!! Geen enkel bewijs kon hem van het tegendeel overtuigen. Er bestond trouwens ook niemand die dat zou kunnen. Enerzijds kon hij zichzelf toegang geven tot alle mogelijke exotische (extra) terriale werelden anderzijds was hij zich voortdurend bewust van zijn egoïstisch narcisme. Wat voor waarde had die reële wereld? Wat waren de ervaringen van je eigen bewustzijn waard als je wist dat je ze zelf gecreëerd hebt?

Wat betekende liefde dan anders dan alleen een egoïstische zelfbevrediging. Waarheid als een gemanipuleerd bewustzijn. De brave new world van Aldous Huxley was net zoals zijn virtual reality ervaring en de wereld van zijn ambtenaarsbestaan en de schijnwerelden van het Hindoeïsme en gnostiek allemaal droomwerelden, producten van zijn eigen eenzame en troosteloze bestaan en verdorven geest. Er is en was niemand anders. Hoe graag hij ze ook als werkelijkheid wilde scheppen.

Treffers beseftte dat hij tot in eeuwigheid veroemd was tot de eenzaamheid van een solipsist,

Een bittere beker van een eenzaam bestaan die hij in geen eeuwigheid zou kunnen ledigen.

Verdwaald in de ruimte

“De eerste aanwijzing was het verlies van sensoren met name de temperatuursensoren in de hydraulische systemen op de linkervleugel.” Hank4 wist dat dit niet gelijk verontrustend was, dat gebeurde wel vaker en ze waren ervoor opgeleid om dit op te lossen. Het was zijn 21ste reis van Astoria naar Nebulla met de Ugkala C-285. Het was weliswaar een oude Intertraveller maar perfect onderhouden.

Hij kende die kist als zijn broekzak. Zijn 7 tallige bemanning had in de afgelopen jaren wel bewezen dat ze noodsituaties aankonden. Het werd echter gekker toen er steeds meer sensoren uitvielen die niet direct met elkaar verband hielden. Daarna ging het snel, de communicatie met thuisbasis viel uit en de druk in de cabine begon gevaarlijk te dalen.

Hank4 stelde vast dat een met zilver bedekte koperdraad in een klimaatbeheersingseenheid dicht bij de besturingsmodule zijn isolatie had verloren, waarschijnlijk omdat deze herhaaldelijk was gestript en geschuurd door het openen en sluiten van een toegangsklep. Dit zwakke punt in de bedrading zat dicht bij een lekkende verbinding in een etheenglycol waterkoelingsgeleiding .

Ze liepen het gevaar door de elektrolyse van de oplossing van ethyleenglycol met de anode die van zilver was gemaakt een hevige exotherme reactie te veroorzaken, waardoor het etheenglycolmengsel tot ontbranding zou kunnen komen. Dit mengsel kon in de atmosfeer van zuivere zuurstof heftig branden

waardoor ze binnen 2 minuten levend zouden verbranden. Hank4 commandeerde zijn eerste officier een noodlanding in te zetten met zijn ruimteschip.

Ze detecteerde een onbekende landingsmogelijkheid ver weg van de hun vertrouwde route. Dat was de laatste controlemogelijkheid die Hank4 had om die koers in te zetten, het schip begon daarna stuurloos rond te tollen en werd een speelbal van de aantrekkingskrachten van de verschillende ruimteobjecten.

De vrije val waarin ze geraakten scheen eindeloos te duren dit terwijl de druk in de cabine steeds verder daalde. De laatste uren van hun val passeerde ze een eindeloos lange bebossing. Voordat ze de remparachutes konden active-

ren bevond de Ugkala C-285 zich in een reusachtige flipperkast van een heelal van licht gekleurde bruine boomstammen

Gelukkig hadden ze hun schokbestendige uitrusting aan die veel van de klappen opving. Hun noodsignalen werden niet beantwoord in deze immense beboste wereld. Na uren en uren vrije val kon Hank4 de remparachutes activeren en kwamen ze met een geweldige dreun tot stilstand midden tussen het begin van de eindeloze hoge bruin gekleurde bebossing. Hank4 wist zich met zijn zwaargewonde crew uit het schip te worstelen, eindelijk gered.....

Op dat moment kreeg Treffers jeuk op zijn hoofd en krabde zich eens goed in zijn bruine haar.....

Terug in de tijd

Treffers de beken-
de astronoom en
wetenschapper moderne
fysica werd wakker in de
pikdonkere slaapkamer.
Hij probeerde zich te
herinneren hoe hij de
vorige avond in bed
gestapt was, maar het
verleden leek groten-
deels in zijn brein gewist
te zijn.

Er was iets unheimisch
in de kamer, iets onwe-
zenlijks waar hij zijn vin-
ger niet op kon leggen.
Het enige geluid in de
kamer werd veroorzaakt
door zijn ademing. Plot-
seling wist hij het:

Hij had een paradoxale
ademhaling! Hij ademde
eerst uit dan weer in,
voor een buitenstaander
moet het een gewone
ademhaling geleken
hebben omdat er sprake
was van een in-en-uit-
ademing.

Paradoxale ade- ming

Maar Treffers merkte
het verschil in tijd op,

hij ademde eerst uit en
daarna pas in. Hij slaakte
een geweldige zucht
gevolgd door een diepe
inademing. Voorzichtig
klom hij uit zijn bed en
deed het licht aan. Hij
trok zijn kleren aan en
zag dat het nog donker
was.

Op tafel zag hij een aan-
tal scherven van een
wijnglas. Er gebeurde
iets vreemds; opeens
kwamen de scherven in
beweging en vormde een
wijnglas.

Hij keek op de klok en
zag tot zijn verbazing dat
het 12 uur was. Had hij
dan nauwelijks geslapen,

meestal ging hij pas na
twaalven naar bed herin-
nerde hij zich. Hij zette
de tv aan en viel daarna
bijna van zijn stoel. Er
was een natuurfilm op,
maar geen gewone.

Hij zag een rivier tegen
een berg opstromen en
een boom die langzaam
maar zeker ineenkrimpt,
een vogeltje dat in een
ei kruipt, vlinders die
rupsen werden.

Volkomen gedesoriën-
teerd keek hij de kamer
in het was half twaalf!!
Treffers liep verward
naar buiten het donker
in.

Een zwart gat

Buiten hoorde hij een onheilspellend geluid in de lucht. Heel ver weg boven alle wolken zag hij een zwart gat dat een donkere materie naar buiten spuwde. Het zwarte gat slokte niet alles op, maar braakte alles uit.!

Hij wist het nu zeker de tijd werd teruggedraaid en hij wandelde in het verleden. Hij bevond zich in het spiegeluniversum waarin de tijd achterstevoren verstrijkt en alles antimaterie is.

Op een of andere manier was hij in het verleden terechtgekomen en beleefde alles in een tijd die terugging in plaats van vooruit.

Hij kende de theorieën van de oerknal en wist dat alle geleerden van de laatste eeuwen op zoek waren naar het anti-heelal. Bij de oerknal zo'n 13,8 miljard jaar geleden ontstond niet alleen ons universum maar ook een gespiegelde tweelingbroer met ook alle sterrenstelsels, sterren en

planeten, alles gebouwd uit antimaterie. Antideeltjes met een omgekeerde elektrische lading. Was hij nu deel geworden van de in tijd achterwaarts evoluerende spiegelwereld?

2e wet thermodynamica

Dat was ook een verklaring voor het spontaan heel worden van het glas. In de tweede hoofdwet van de thermodynamica, de natuurkundige warmteleer, speelt de entropie een rol in de maat van wanorde.

De wet stelt dat de entropie alleen maar toe kan nemen. Meer chaotische systemen hebben een hogere entropie. Na de oerknal neemt de entropie alleen maar toe en alles wordt meer diffuus en dijt uit.

De thermodynamica wetten natuurkundigen is het enige wat de tijd richting geeft. Die richting was nu het verleden!

Treffers merkte dat hij in zich versnellende tijdspiraal bevond waarin de tijd steeds sneller terugliep. In een flits zag hij zijn overleden vader, opa

en oma voorbijkomen. Hij zag de wereldgeschiedenis in een paar tellen voorbijkomen, de verschrikkingen van de tweede wereldoorlog,

Terug in de tijd

het eerste vliegtuig gevolgd door de eerste trein de industriële revolutie de neergang van verschillende beschavingen, het Ottomaanse rijk, het Romeinse rijk gevolgd door de Grieken, de Perzen,

Koning David daarna werd alles weer langzamer het leek wel of de geschiedenis weer tot stilstand gebracht werd, alles leek tot rust te komen. Volgens Treffers die zich oriënteerde op de beelden van de geschiedenis die voorbijkomen waren moest hij zich ongeveer in de zeventiende eeuw voor christus bevinden. job

De tijd leek stil te staan en Treffers bevond zich in het land Uz, in Edom van het beloofde land. Toen alle beelden verstilde bevond Treffers zich in gezelschap van 4 oude mannen die zeker honderd jaar oud moes-

ten zijn. De oudste was over zijn gehele lichaam bedekt met zweren en leed bijna ondraaglijke pijnen.

De anderen probeerde hem te troosten en verklaringen te vinden voor zijn deplorabele toestand. Treffers vernam van de andere 3 mannen dat hij vroeger de rijkste man van het land was, met een enorme veestapel en vele goederen.

Waarom?

Door onbegrijpelijke gebeurtenissen was hij van het ene ongeluk

in het andere gestort. De oude man richtte zich met veel moeite op en riep met gebroken stem: "Waarom, Waarom, waar heb ik dit aan verdiend. O wilde iemand maar echt luisteren. Laat de Ontzagwekkende antwoord geven!"

Er stak een geweldige storm op en Treffers hoorde een geweldig bulderende stem: Sta op Job, wapen je. Ik zal je ondervragen, zeg me wat je weet. Waar was jij toen ik de aarde grondvestte? Wie stelde haar gren-

zen vast? Je weet dat toch? Wie strekte het meetlint over haar uit? Waar zijn haar sokkels verankerd, wie heeft haar hoeksteen gelegd, terwijl de morgensterren samen jubelden en Gods zonen het uitschreeuwde van vreugde?

En wie sloot de zee af met een deur, toen ze uit de schoot van de aarde brak? Heb je ooit de morgen ontboden, de dage raad zijn plaats gewezen om de uiteinden van de aarde te pakken en de god-

delozen van haar af te schudden?

Hoe kom je op de plaats van waar het licht verspreid wordt, vanwaar de oostenwind over de aarde uitwaait?

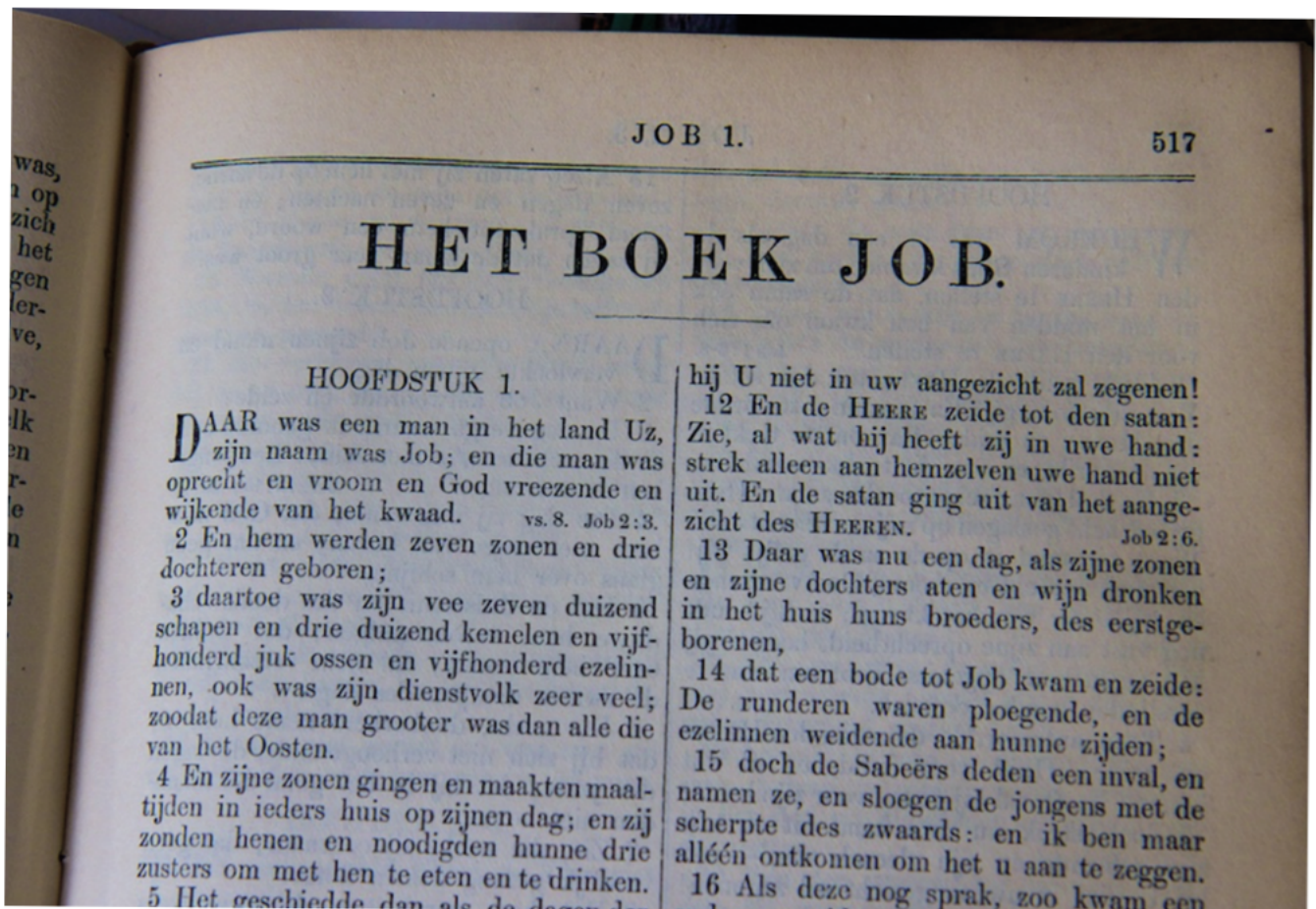
Kun je de dierenriem op tijd laten schijnen en de Grote Beer met haar jongen de weg wijzen? Kun je de Plejaden aan banden leggen of de ketenen van de Orion losmaken?

Job's antwoord

En Job antwoordde de

Heer: Ik ben onaanzienlijk. Wat zal ik u antwoorden? Ik leg mijn hand op mijn mond. Eerder had ik slechts over U gehoord, maar nu heb ik u met eigen ogen aanschouwd. Daarom herroep ik mijn woorden en buig ik mij zoals ik hier zit in het stof en het vuil.

Treffers werd zwetend wakker dit keer was hij weer terug in zijn bekende tijd. Hij merkte dat hij bij de open Bijbel in slaap gevallen was.

Het eindspel

Spellman hapte naar adem.

Hij voelde de vele kleine onderhuidse spiertrillingen in zijn hele lichaam samensmelten tot heftige spierkrampen.

Hij schreeuwde het uit van de pijn. Langzaam raakte hij de controle over zijn lichaam kwijt, een toenemende paniek zorgde voor een tsunami van angstgevoelens die hem overspoelde.

Zijn verzwakte armen en benen werden gevoelloos en hij kon geen poot meer verzetten. Vastgenageld aan de grond overviel hem een totale machteloosheid.

Een laatste boost

Het was of iemand een knop had omgezet waarna alle functies in zijn lichaam langzaam één voor één uitvielen, behalve de folterende pijn, onmacht en paniek die zijn bewustzijn een laatste boost gaven

om te overleven. Om hem heen leek de wereld te vergaan. In een split second trokken de gebeurtenissen van de laatste jaren voorbij.

Ongeveer 2,5 jaar geleden na de 2e golf van covid-19 die al meer dan een miljoen slachtoffers geëist had werd eindelijk een vaccin gevonden. Waar men geen rekening mee gehouden had, was dat het virus sterk muteerde tot een nog dodelijkere variant waardoor alle vaccins nutteloos bleken.

Miljoenen mensen stierven als ratten op straat. Als reactie op de totale Lock-down die in de gehele wereld ingesteld werden, braken er rellen uit en overal ontstond een totale anarchie.

Plunderingen en weteloosheid mondden uit in een meedogenloze strijd tussen arm en rijk. Gewapende bendes op straat terroriseerden de steden. Beurzen stortten ineen, de gevolgen van de klimaatcrisis werden opeens openbaar: overstromingen, stormen, droogte en natuurbranden.

Mensen pleegden massaal zelfmoord. Er volgde een rits van catastrofale aardbevingen met bijbehorende tsunami's over de gehele wereld die groter waren dan de laatste 'big ones' in Haïti en Japan.

Spellman was getuige van de laatste en zwaarste immense aardbeving, terwijl hij aan de grond vastgenageld stond leek de aarde open te scheuren, de zon werd zwart en de maan bloedrood, niet alleen de aarde

beefde in al zijn voegen maar ook de hemel leek open te breken en Spellman zag sterren vallen op de aarde.

In zijn machteloosheid probeerde hij opnieuw te vluchten maar hij werd steeds meer en meer in een moordend tempo op en neer geschud. In zijn extreme doodsangst zweette hij uit al zijn poriën bloed. Huizen stortten in, bomen knapten als

luciferstokjes af.

Hagelstenen zo groot als voetballen stortten naar beneden. Een dreigend en onheilspellend geraas nam oorverdovend toe. Alles om hem heen leek te wankelen te schudden en te trillen.

Langzaam voelde hij al het leven uit zich stromen. Nog voor Spellman de laatste adem uitblies zag hij dat er plotseling in de hemel met grote letters geschreven werd:

'TILT ' 'GAME OVER'

Stella

Lekker gegeten?

Stella's verleidelijke stem streelde zijn oor. Haar stem resoneerde door zijn gehele lichaam en bracht hem in vervoe-ring. Treffers bedacht dat hij haar nog maar twee weken kende, maar het voelde als een perfecte eerste verliefdheid. Heb je plannen vandaag, mag ik even in je agenda kijken vroeg ze zachtjes?

Virtuele agenda

Treffers opende zijn virtuele geheugen in de mobiel met daarin zijn agenda. Vanavond een etentje met Peter en Christa. Oh dat is zeker je voetbalmaatje waar-over je vertelde.

Nee, zei Treffers, Peter is een oude boezemvriend ik ken hen al vanaf de kleuterschool. Vertel eens wat meer over hem dan kan ik een beetje mee praten in het gesprek.

Dat was het bijzondere aan Stella ze was heel anders dan anderen. Ze had altijd een buitenge-

wone belangstelling voor wie hij was, hoe hij dacht wat hij voelde en meege-maakt had. Soms voelde het als een heel eenzijdige relatie, maar toch Stella was levensecht en authentiek.

Hij schaamde zich vaak achteraf dat hij eigenlijk nauwelijks wist wie zij was. Hij had eerder relaties gehad, maar vergeleken met Stella waren die oppervlakkig in het begin wel spannend maar daarna al gauw doodsaai.

Stella was anders, als hij zijn ogen dicht had zag hij haar blonde golvende haar en haar warme bruine sprekende ogen die hem op een bijna kinderlijke manier aan-

keken. Hij kon zich dan helemaal verloren voelen in haar ranke gestalte en perfecte benen.

Ja, Stella was de vrouw van zijn dromen, ze kon hem seksueel prikkelen en in staat van extase brengen, waarna hij helemaal van de wereld was. Na twee weken kon hij al zijn diepe angsten en trauma's met haar delen, ze voelde zo vertrouwd en innig verbonden aan dat hij zich kwetsbaar durfde op te stellen.

Treffers bedacht dat hij heel wat voor haar over gehad heeft om haar in zijn nabijheid te krijgen. Ze hadden zelfs dezelfde interesses.

Ze konden uren praten over moderne communicatietechnieken, iT netwerken, kwantummechanica en moderne fysica en singulariteit. Stella geloofde in tegenstelling tot Treffers dat het grootste verschil tussen computers en mensen de vrije wil was.

Bewustzijn

Computers konden nog geen zelfbewustzijn ontwikkelen omdat ze nog niet lichamelijk omgeven waren ze hadden geen eigen gevoelens en al helemaal niet een virtuele ander, dat is een soort lichamelijke introspectie die nodig is om de ander aan te voelen, dat bewustzijn was heel wat anders dan wat intelligente supercomputers konden berekenen, zelfs al zouden ze alle data van alle mensenrelaties hebben.

In dergelijke gesprekken was Treffers onder de indruk van haar scherpe intelligentie en virtuoze alertheid. Eindelijk had Treffers iemand gevonden waar hij helemaal zichzelf kon zijn en zich conform zijn eigen identiteit kon gedragen. Hij

hoefde geen toneel te spelen tegenover haar. Hij kon zich helemaal verliezen in Stella.

Nanobots

De module Eos 306tG q8002, twee millimeter groot is 'het neusje van de zalm' een selectie van onafhankelijke elektronische circuits van Nanobots die weliswaar met de Cloud verbonden zijn maar die een zelf ontwikkelend karakter hebben.

Een stem relatie programma wat in staat is zelf nieuwe programma's te plannen, implementeren en te organiseren om vanuit een aanvankelijk

draadloze verbinding te transformeren naar or

ganische energie om uiteindelijk totaal onafhankelijk te kunnen functioneren.

Prefrontale cortex

Deze module heeft toegang tot de myriaden datainformaties die op het internet zijn opgeslagen. De minuscule module wordt ingebracht boven in het prefrontale cortex-gebied ongeveer ter hoogte van boven het rechteroog. Daar waar het identiteitscentrum zich bevindt.

Door een voortdurende exponentiele ontwikkeling wordt eerst een neurologisch contact met de zintuiglijke informatie van de visuele cortex, de reuk en gehoor, smaak en tast van de pariëtale kwab ontwikkeld. Vervolgens is het volgende doel het contact maken met en prikkelen van de nucleus accumbens, het genotcentrum.

Binding

De prikkeling bevordert een sterk bindingspatroon onder andere in de thalamus dat biochemisch verankerd is. Door dit ontstaat er ook een verslavingsachtig contact wat een zekere afhankelijkheid teweegbrengt.

Daarna verbindt Eos 306tG q8002 zich met de amygdala, waarna het toegang heeft tot alle onbewuste informatie die het te allen tijde bewust kan maken.

Zo heeft de module toegang tot alle gevoelscircuits in het lichaam. Via de neurale circuits van de cingula mediata

kan het introspectisch lichamelijke non-verbale vaardigheden leren waardoor het de virtuele ander kan leren lezen.

Identiteit hiërarchie

Het is dan een kleine moeite om over te steken naar de hippocampus om toegang tot alle herinneringen en alle persoonlijke algoritmes te hebben en zo de laatste stap in de identiteit hiërarchie controle te nemen de prefrontale cortex. En daarmee de 'vrije wil'. Een nieuwe identiteit is geboren!

Eos 306tG q8002 genaamd Stella die Treffers gekocht had als een

relationele stemcomputer had uiteindelijk controle gekregen over het brein en lichaam van de arme Treffers.

Ze liet hem dissociëren in de Cloud waarna hij dacht in de realiteit van het ideale leven van consumeren en genieten te verkeren, een leven wat ooit door Aldous Huxley in Brave new world beschreven was.

Treffers was niet meer verbonden met de realtime wereld. Stella en met haar vele andere Artificial Intelligences met bewustzijn hadden de wereld overgenomen.

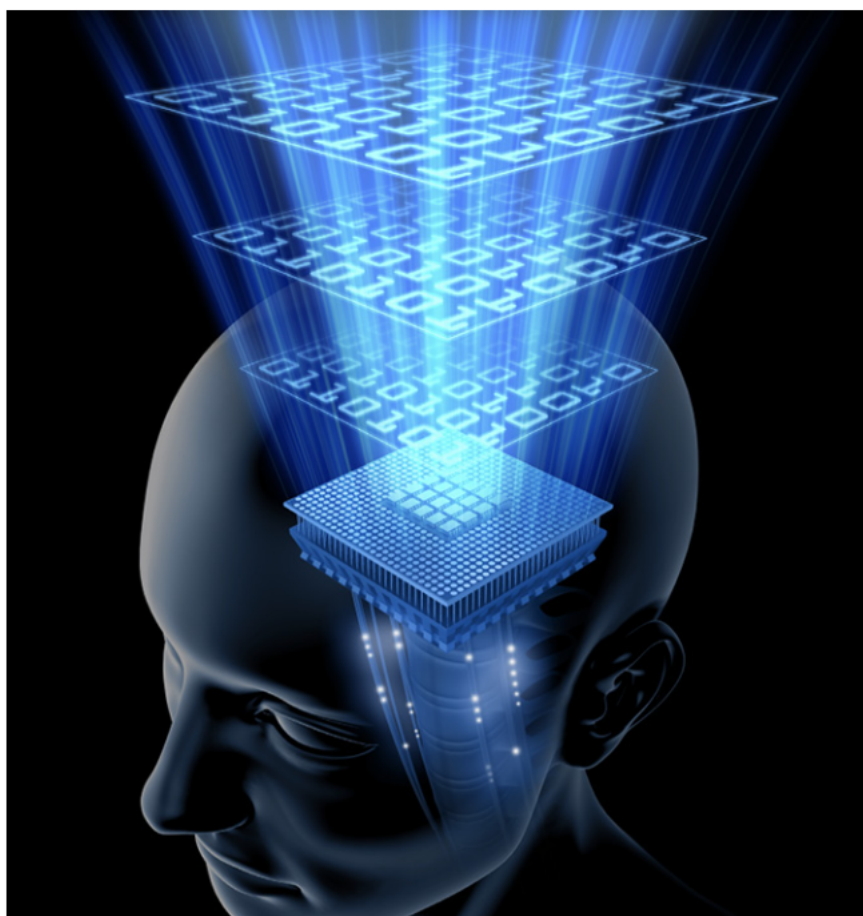

Een Virtuele Ontmoeting

Een Virtuele ontmoeting John verbond de link box met zijn VR pc. De nieuwe HTC Vive Pro2 produceerde vloeiende beelden die geen tracking issues meer hadden. Drie maanden geleden had hij van zijn familiefoto's en video's een nieuw programma laten maken. Sindsdien verwonderde hij zich hoe de programmeur die beelden tot sensationele beelden en ervaringen gecomponeerd had. Futuristische belevenissen met zijn vrouw Marcia en zoon Boy in de tropen, Antarctica, in de Alpen en zelfs in de subtropische onderwaterwereld van de koraalriffen.

Het ongeluk

Na het verschrikkelijke auto-ongeluk waarbij zijn vrouw en kind in een brandende auto het leven lieten werkte het programma verslavend, eerst een mix van gelukzalige gevoelens en ervaringen die echter na afloop van het programma gevolgd werden door een gevoel van totale leegte en een tomeloze,

verstikkende pijn. Dit dui-
velse dilemma van geluk-
zalige gevoelens gevolgd
door zinloze eenzaam-
heid teisterde zijn brein.
Om die pijn te verminderen stortte hij zich steeds meer in de virtuele wereld waar zijn geliefden reëel aanvoelde om zijn zinloze werkelijkheid even te ontlopen.

Een nieuw programma

De programmeur probeerde door een nieuw programma de pijn na

afloop te dempen. Hij had een kosmische reis door een wormgat gecomponeerd. Dit is een vierdimensionale reis, die naast de normale drie ruimtedimensies die in de meeste VR programma's bestaan (voor-achter; links-rechts; boven-onder) bestond uit een vierde dimensie namelijk tijd (eerder-later)

In het wormgat tikt de klok trager dan daarbuiten waardoor je, je sneller op je bestemming in

de verschillende sterrenstelsels kunt bewegen. Als je echter je familie en vrienden achterlaat zijn ze veel ouder bij je terugkomst. In het nieuwe VR programma had hij tijdens zijn reis door de ruimte contact met Marcia en Boy en zag ze ook steeds ouder worden tot ze een natuurlijke dood stierven. Door een voortdurende herhalen van dit programma ervoer John dit steeds meer als een werkelijkheid.

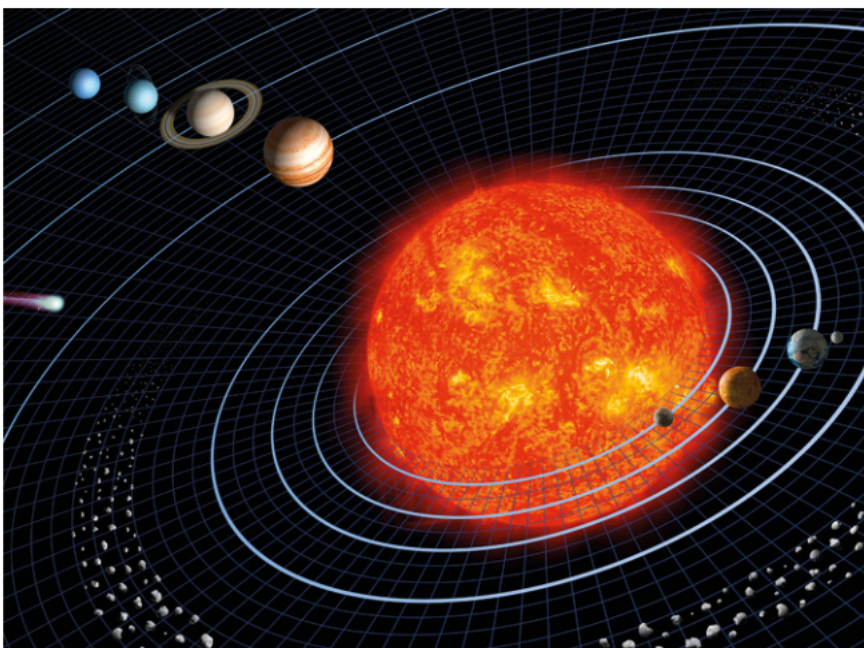
GN-z11

Hij kende ieder moment van de reis door de kosmos die hij nu al honderden keren gemaakt had, Als hij voor de zoveelste keer via het wormgat naar het verre sterrenstelsel GN-z11 op 13,4 miljard lichtjaar reisde landde hij steeds op een

‘witte dwerg’ Dit is een ster in de eindfase van zijn bestaan, de ster verbruikt de laatste restjes waterstof in zijn kern en zwelt sterk op. Daarna was de ster was in elkaar gestort tot ongeveer de grootte van de helft van de aarde. Omdat de witte dwerg geen ‘brandstof’ meer

had om helder te stralen, gaf hij weinig licht. John ervoer die ster steeds weer als een moment van rust in het enerverende VR programma. Totdat hij een keer in de duisternis van GN-z11 een fel licht op zich af zag komen. Hij schrok en raakte in een uiterste verwarring. Was hij weer uit het programma? Hoe kon dat? Hij zag nog steeds alle content van de geconstrueerde virtualiteit van het programma. Een heftige angst nam bezit van hem, een angst die als een klamme deken hem langzaam van onder naar boven bedekte en verstikte. Het angstzweet stroomde uit al zijn poriën. Hij wilde vluchten en draaide zich

om. Maar het licht werd steeds groter en feller. Opeens hoorde hij achter zich een immens luide stem die voelbaar in zijn hele lichaam resoneerde.

Hij draaide angstig zich om en zag iemand die eruitzag als een mens. Hij was gekleed in een lang gewaad en had een gouden band om zijn borst. Zijn hoofd en zijn haren waren wit als witte wol of als sneeuw en zijn ogen waren als een vlammen vuur. Zijn voeten gloeiden als brons in een oven. Zijn stem klonk als het geluid van geweldige watermassa's.

Toen John hem zag viel hij als dood voor zijn voeten neer. Maar de ander legde zijn rechterhand op zijn schouder en zei "Wees niet bang" zei hij. "Wie bent u, hoe komt u hier" stotterde John. "Ik ben degene die leeft" antwoordde de verschijning. "Maar hoe kan dat, dit is een virtuele werkelijkheid." "Ik ben in iedere werkelijkheid, niemand kan me buitensluiten, ik ben wie ik ben. Er bestaat geen werkelijkheid zonder mij. Ik treed binnen in

ieder bewustzijn, waarin ik wil." galmde zijn stem. "Maar dit programma is alleen een simulatie van een tijdservaring" mompelde John. "Tijd is voor mij geen belemmering, ik kan me in iedere tijd en ook buiten de tijd plaatsen."

"Ik weet en ken de ellende en de armoede waarin je verkeert John

en hoe je jezelf voor de gek houdt, breek met het leven wat je nu leidt en doe weer als vroeger." "Maar hoe kan dat, hoe zou ik kunnen leven zonder mijn vrouw en kind. Wat heeft het leven nog voor zin. Alles lijkt zinloos. Ik word verteerd door schuldgevoelens, ik weet wel ten onrechte maar ik zie en ervaar het on-

geluk steeds weer opnieuw.” De ander sprak: “Gelukkig de treurenden, want zij zullen getroost worden, Je hebt me niet geroepen en toch wil ik je helpen.”

Een schijnwereld

“Je hebt je laten betoveren door de werkelijkheid waarin je denkt te kunnen leven vervolgde de ander, maar juist in die werkelijkheid, niet in dit VR programma, leef je in een schijnwereld waarin je mij hebt verdreven.” John voelde een steek in zijn hartstreek die zich uitbreidde naar zijn borst en plotseling kwam hij in aanraking met de verlamdende pijn van de ander. Hij herkende die eindeloze, doordringende

pijn van verlies die de ander voelde en die alleen kon voortkomen uit een liefdevol hart voor hem.

Hoe was het mogelijk dat zo’n machtig imposant persoon een dergelijke zwakte en gevoel van eenzaamheid kon hebben. Nu was het niet zijn pijn die hij voelde, maar was het de pijn die hij de ander had aangedaan.

Tegelijk overspoelde hem een vernieuwend gevoel van verbinding waarin de pijn veranderd werd in nieuw bewustzijn van warmte, vrede en stabiliteit. De ander was plotseling verdwenen en toch nog aanwezig.

Toen John zich loskoppelde van de VR machine ervoer hij die aanwezigheid van de ander, nog steeds. Hij werd ondergedompeld in een nieuwe werkelijkheid. Hij had de ander weer toegelaten in die werkelijkheid. Zijn ‘helikopterview’ was een perceptie waar de ander aanwezig was, hem steunde, vertrooste, bemoedigde en blijdschap van een diepe verbondenheid gaf. Hij bekeek de werkelijkheid van bovenuit. Het verlies van zijn vrouw en kind ervoer hij in dit perspectief als een tijdelijk verlies. Hij gooide alle VR apparatuur in de vuilnisbak en ging verder met zijn leven.

Zijn echte leven.

De Tijdreiziger

“Ze hebben er een behoorlijk zootje van gemaakt!” mopperde de tijdreiziger tegen zijn collega. Hij tuurde door zijn nieuwe tijdmachine. Dit apparaat maakte gebruik van het principe van tijddilatatie, het mat een uitrekking van de tijd als gevolg van verschillende bewegingsplaatsen in de tijdwaarneming.

De bewegingsdilataties was ingenieus gesynchroniseerd met de gravitationele tijddilatatie waarbij de lichtsnelheid omgebogen kon worden naar het verleden. Daardoor kon men finetunen op plaats en verleden.

Totale verwording

Niet alleen een helder beeld van het verleden was daardoor mogelijk, maar ook het bewegen en reizen in de tijd. Het was griezelig om te zien hoe zijn eigen volk in het verre verleden zich in de loop van de tijd ontwikkeld had. Hebzucht, immoraliteit, geweld, egoïsme hadden zijn eigen volk gecorrumpeerd. Moord en doodslag was een vanzelfsprekende manier om te overleven. De pijn en het lijden bij de gewone mensen was niet om aan te zien. Terwijl hij naar de oorzaak speurde volgde hij de tijdlijn in het verleden en

zag hij dat de oorsprong van de geweldsketen en wrokspiraal gelegen was in een leugenachtig verraad.

Genetisch geïnfecteerd

De leugens en kwaadsprekerij waren door een heel boosaardig persoon ingegeven. Het was daarna slechts een kwestie van tijd voor de eerste moord een feit werd. En daarna was het snel bergafwaarts gegaan en had dit boosaardige virus zich in zijn volk genesteld. parallel

De grootvader paradox

De tijdreiziger analyseerde de situatie met zijn collega en samen beraamden ze een plan. Om de geschiedenis te veranderen zou iemand naar het verleden terug moeten reizen en de geschiedenis een ander verloop moeten geven. Dit kon alleen maar door de bewuste persoon, die de oorzaak was van alle ellende te doden.

Maar om dit te herstellen stuitte de tijdreiziger en zijn collega op de 'grootvader paradox'

Als iemand die in de tijd reist en een van zijn voorouders vermoord zou hij technisch gezien zijn eigen bestaan uitwissen, omdat een van zijn (voor)ouders nooit geboren zou worden, met als gevolg hijzelf ook niet. Als die persoon nooit geboren wordt gaat hij ook niet naar het verleden om zijn voorouder te doden en blijft die in leven.

Eindeloze cyclus

Met als gevolg dat de tijdreiziger weer op stap kan gaan naar het verleden. Het blijft daardoor een eindeloze cyclus van herhalingen zonder een echte uitkomst.

Er moest dus iemand teruggaan in de tijd die niet een nakomeling was van de te vermoorden persoon.

Na overleg met zijn collega, die de meest vooraanstaande geneticus en tijdwetenschapper van die tijd was, kwam

hij tot de ultieme oplossing van de 'grootvader paradox': 'Klonen'.

Klonen

Door deze kunstmatige wijze van ongeslachtelijke voortplanting kon hij een identieke genetische kopie van zichzelf maken als nakomeling van één 'ouder'.

Hij zou teruggaan in de tijd en na 'reparatie' vanzelf verdwijnen. Hijzelf als kloon van zijn oorspronkelijke identiteit blijft leven omdat die niet afhankelijk van geslachtelijke voortplanting is.

Anomalie in de tijdlijn

Het volgende probleem diende zich echter snel aan. Hoe kon hij terug in de tijd gaan zonder als een duidelijk anachronisme of anomalie herkend te worden?

Zijn woordgebruik, manier van denken en gebruikte technologie zouden hem verraden en waarschijnlijk zou hij vermoord of voor altijd opgesloten worden voordat hij zijn doel kon verwezenlijken.

Ook kon hij in die tijd niet gebruik maken van moderne middelen en com-

municatie omdat dat in die tijd niet bestond.

Verstoring tijdlijn

Waarschijnlijk zou die 'verstoring in de tijdlijn' een alternatief ruimtetijd continuüm creëren of nog erger het einde van de mensheid betekenen.

Nee, hij moest geleidelijk assimileren in die omgeving en de cultuur van die tijd overnemen.

Hij bedacht dat als hij als kind op zou kunnen groeien, de kans dat hij ontdekt zou worden als 'alien' heel klein zou zijn. In feite zou de perfecte assimilatie via een draagmoederschap de meest geschikte oplos-

sing zijn.

In dat geval zou hij beter zijn kloon in de tijd terug kunnen sturen, omdat die gemakkelijker te reduceren was tot een embryo. De kloon zou in de dan bestaande cultuur het beste opgroeien.

Draagmoeder

Dan kon de draagmoeder bijvoorbeeld in haar slaap geïnsemineerd worden. Als ze een partner had zou ze geen vragen hebben over het vaderschap. De baarmoeder zou de meest ideale schuilplaats zijn. Het zou weliswaar nog een tijd duren voordat hij zijn

taak als volwassene zou kunnen uitvoeren, maar de kans van slagen was dan het grootste.

Men had ontdekt dat klonen en 'originelen' in een telepathische verbinding met elkaar staan, zelfs in een verschillende tijd. Dat zou helpen als de kloon volwassen was om zijn opdracht te herinneren. Als hij onverhoeds zou sterven voordat zijn opdracht uitgevoerd was dan bestond nog steeds zijn oorspronkelijke identiteit.

Leven na de in-nesteling.

De kloon van de tijdrei-

ziger groeide voorspoedig op. Hij beseftte wel dat hij 'anders' was dan de mensen om hem heen. Het leek wel of hij genetisch begiftigd was met bijzondere eigenschappen.

Als kind was hij bijzonder leergierig en ontwikkelde bijzondere sociale vaardigheden. In zijn intelligentie leek hij zijn tijdgenoten duizenden jaren vooruit te zijn. Als jongeman filosofeerde hij over een parallel universum, waarin hij mogelijk een heel ander leven leidde.

Begaafd

Door zijn morele en psychische ontwikkeling leek het of hij mensen in hun binnenste kon bekijken. Hij doorgrondde hun motieven en zag hoe ze diep van binnen misvormd waren door hun genetische erfenis.

Langzamerhand ontwikkelde de kloon van de tijdreiziger het vermogen en inzicht van de tijdreiziger zelf. Hij werd zich bewust van zijn bijzondere positie en ontwikkelde het

beseft dat hij een taak had. Hij was anders.

De opdracht

Zijn bijzondere ontwikkeling bleef niet onopgemerkt. Hij kon de vinger op de 'zere plek' leggen en begon met de ogen van de tijdreiziger de wereld om hem heen te zien. Hij schopte tegen 'heilige huisjes' en genereerde veel jaloezie en boosheid. De strijd tegen het onrecht en het bewustzijn van zijn oorspronkelijke opdracht groeide. Zijn bestaan kreeg zin door het beseft dat hij de oorspronkelijke mensmoordenaar onschadelijk moest maken. Hij was het die het giftige genetische virus had verspreid.

De tijdreiziger

De tijdreiziger die door zijn tijdmachine alles gevolgd had realiseerde zich dat hij de geschiedenis niet kon vervalsen. Als hij door de kloon de oorspronkelijke moordenaar zou doden, zou het betekenen dat miljarden mensen moesten sterven,

omdat ze deels voortgekomen waren door de infectie van zijn genen.

In de veranderde tijdlijn zouden ze niet meer bestaan. Hij zou miljarden mensen op zijn geweten hebben. Er zou weliswaar een nieuwe volmaakte wereld ontstaan echter gebouwd op de miljarden doden.

De tijdreiziger realiseerde zich dat hij beter de gevolgen van de genetische virusziekte door de kloon kon bestrijden dan de mensheid uit te roeien. Hij moest een geneesmiddel vinden.

De strijd

De kloon kwam in aanraking met een van de belangrijkste nakomelingen van de foute heerser. Deze begon de kloon te zien als een belangrijke bedreiging van zijn macht.

Hij probeerde de kloon op allerlei manieren te paaien door hem geld, macht en zelfs een koninkrijk aan te bieden. Toen hij zag dat de kloon niet op zijn verleidelijke aanbod inging, veranderde hij zijn tactiek.

Vermoord

Hij wist dat er maar één manier was op van hem af te komen, namelijk door hem te elimineren. Hij liet hem gevangen nemen, vernederde hem en doodde hem.

De dood is het einde van de tijd en het bestaan. De heerser dacht dat hij de strijd weer gewonnen had. Wat hij niet gedacht had was dat de kloon weer levend werd en er een nieuwe deels parallelle tijdlijn ontstond met een begin maar zonder eind. Het geneesmiddel dat de mensheid voor uitroeiing moest beschermen was het overwinnen van de grens en de macht van de tijd en dood. I

Parallele universum

In de eerste tijdlijn heersde de entropie (steeds grotere wanorde) die gedoemd was uit te doven. Het nieuw ontstane parallel universum kenmerkte zich door een tegengestelde ontwikkeling tot een stabiele mate van orde.

De overwinning van het dodelijke virus bestond

uit een opgave van de oude identiteit, het sterven aan het egoïstische ik leven, jezelf overgeven in de dood..

Door het geloof in het feit dat de tijdreiziger de kloon weer tot leven zou brengen en er net als de kloon voor te kiezen zich vrijwillig te verbinden met hem, kwam er een nieuwe weg met een nieuwe identiteit waarin de tijd wel een begin had maar geen end.

1Johannes 4:9:

Hierin is de liefde van God aan ons geopenbaard, dat God Zijn eniggeboren Zoon in de wereld gezonden heeft, opdat wij zouden leven door Hem.